

166

1. okt.

Þriðja málsgr. orðist svo: Í kennslufræði skal vera skriflegt próf. Skólastjóri velur ritgerðarefni í samráði við æfingakennarana og skulu nemendur fá að velja á milli þriggja verkefna, sem þeir fá að vita um með sólarhrings fyrirvara að minnsta kosti.

18. gr.

Greinin orðist svo: Kennarar skulu gefa nemendum vetrareinkunnir hver í sínum greinum um það leyti, er kennslu lýkur að vorinu. Einkunnir þessar skulu birtar nemendum. Meðaltal þeirrar prófseinkunnar, er prófdómandi gefur og kennari, og vetrareinkunnar, verður fullnaðareinkunn í hverri grein fyrir sig.

21. gr.

Upphafið orðist svo: Til þess að standast inntökupróf og árspróf þarf að minnsta kosti 5 í meðaleinkunn.

25. gr.

Á eftir orðunum: „Kristnum fræðum“ í upphafi fjórðu línu komi: heilsufræði og teiknun.

Reglugerð þessi staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 1. október 1941.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

167

1. okt.

REGLUR

um viðskipti talstöðva og loftskæptastöðva í íslenskum skipum.

Með tilliti til þess ástands, er nú ríkir, og samkvæmt reglugerð frá 28. desember 1940, um notkun loftskæptastöðva og talstöðva í íslenskum skipum, eru hér með settar eftirfarandi reglur um viðskipti talstöðva og loftskæptastöðva í íslenskum skipum:

1. Öll samtöl við einstaklinga í landi eru bönnuð.
2. Öll viðskipti við land, hvort sem er frá talstöðvum eða loftskæptastöðvum, fari fram í skæptaformi, og afrit af skæptunum sendist póst- og símamálastjórninni strax eftir hver mánaðarmót.
3. Öll samtöl milli skipa fari aðeins fram á 188 metra öldulengd, en þó skal 181,8 metra öldulengd notuð til þess, og einungis til þess, að kalla upp aðrar stöðvar og til neyðarþjónustu.
4. Samtöl milli skipa mega aðeins innihalda nauðsynlegustu tilkynningar, er varða beinlínis fiskveiðarnar. Er stranglega bannað að gefa nokkrar upplýsingar um veður gegnum talstöðvar skipanna, hvort heldur er í viðskiptum milli skipa eða við strandarstöð. Enn fremur er óheimilt, að samtöl milli skipa eða skæpti milli skipa og strandarstöðva, innihaldi nokkrar upplýsingar um ferðir, fyrirhugaðar ferðir eða dvalarstað skipa, sem sigla í millilandaferðum, t. d. hvenær þau komi í eða láti úr brezkri höfn, hvenær þau búist við að landa eða selja fisk o. s. frv.

- Ef skip verður vart við tundurdufl utan hinna auglýstu bannsvæða og veit um nálag skip, er þó heimilt að aðvara þau gegnum talstöð skipsins með orðunum: „Fiskveiðar eru hættulegar“ á hinu tiltekna svæði, en bannað er að ræða þetta efni frekar við skipin. Hins vegar skal skipið tafarlaust tilkynna einhverri af strandarstöðvum landssímans um tundurduflið gegnum talstöð sína og geta þess, hvenær og hvar duflið sást, með svo nákvæmri staðarákvörðun, sem tók eru á, og lýsa duflinu, svo sem stærð þess og lit, hornafjölda, taka fram, hvort það hafi verið á reki eða marað í kafi o. s. frv.
5. Samtöl, sem fela í sér dulmál, eru stranglega bönnuð, svo og samtöl á öðrum tungumálum en íslenzku.
 6. Dulmál og símnafni í loftskeytum og talskeytum eru bönnuð.
 7. Fullt nafn sendanda skal vera undir hverju skeyti.
 8. Öll innbyrðis loftskeytaviðskipti, nema neyðarþjónusta og uppköllun annarra stöðva, skal fara fram á 800 metra öldulengd, en talskeytaviðskipti á 188 metra öldulengd. Hins vegar á að nota 600 metra öldulengd og 181,8 metra öldulengd til neyðarþjónustu og til þess að kalla upp aðrar stöðvar, en einungis til þess. Í viðskiptum við strandarstöðvar ákveður strandarstöðin, hvaða öldulengd skipið skuli nota í hverju einstöku tilfalli. Loftskeytaviðskipti koma þó aðeins til greina hjá þeim skipum, er fengið hafa undanþágu frá því að loftskeytasendirinn sé undir lokunarinnisgli, sbr. 1. gr. reglugerðar frá 28. des. 1940, um notkun loftskeytastöðva og talstöðva í íslenzkum skipum.
 9. Í hvert skipti, sem skipatalstöð kallar á annað skip eða strandarstöð, skal hún nefna greinilega nafn skipsins, sem hún er í og umdæmisbókstafi og tölu.
 10. Talstöðina má ekki nota nema í neyð í höfnum inni, þar sem er símasamband í landi.
 11. Óheimilt er öðrum að tala í talstöð skipsins en þeim, sem hafa talstöðvarvarðarskirteini, útgefið af póst- og símamálastjórninni.
 12. Sé innsigli rofið, skal það tafarlaust tilkynnt póst- og símamálastjórninni við komu skipsins til fyrstu íslenzkrar hafnar.
 13. Brot gegn þessum reglum varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggir við samkvæmt lögum. Enn fremur getur sá, er brotlegur hefur reynzt, átt á hættu endurköllun leyfisbréfs og starfsskirteinis, og synjun til siglinga til útlanda.
 14. Framangreindar reglur ganga þegar í stað í gildi. Jafnframt falla úr gildi reglur um viðskipti talstöðva og loftskeytastöðva í íslenzkum skipum, útgefnar af póst- og símamálastjórninni 28. des. 1940

Póst- og símamálastjórnin, 1. október 1941.

Guðmundur Hlíðdal.

Friðbjörn Aðalsteinsson.